

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1777**z dnia 6 października 2016 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych blach grubych ze stali niestopowej lub z pozostałej stali stopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 13 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła, na podstawie art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽²⁾ („rozporządzenie podstawowe”), dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii Europejskiej („Unii”) płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonej, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej („blacha gruba”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (3) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej blach grubych.
- (4) W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (5) W następstwie wniosku skarżącego popartego wymaganymi dowodami Komisja opublikowała w dniu 10 sierpnia 2016 r. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1357 ⁽⁴⁾, zgodnie z którym przywóz blach grubych pochodzących z ChRL („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) podlega rejestracji od dnia 11 sierpnia 2016 r.

1.3. Zainteresowane strony

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłoszenia się w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Od dnia 20 lipca 2016 r. rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21). To drugie rozporządzenie jest zwane dalej rozporządzeniem podstawowym.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 13.2.2016, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 215 z 10.8.2016, s. 23.

- (7) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na piśmie dotyczących wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (8) Komisja powiadomiła również o wszczęciu dochodzenia producentów z Australii, Brazylii, Kanady, Indii, Japonii, Republiki Korei, Malezji, Meksyku, Rosji, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz zaprosiła ich do wzięcia w nim udziału.
- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Stany Zjednoczone Ameryki jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (10) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na temat stosowności wyboru państwa analogicznego oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że może przeprowadzić kontrolę wyrywkową wśród producentów eksportujących, unijnych producentów i importerów niepowiązanych w Unii, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (12) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu geograficznego.
- (13) Ta tymczasowa próba składała się z trzech producentów unijnych mających siedzibę w trzech różnych państwach członkowskich i odpowiadających za ponad 26 % całkowitej sprzedaży blach grubych przez producentów unijnych, którzy udzielili odpowiedzi w niniejszej sprawie. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby.
- (14) Skarżący i samo przedsiębiorstwo objęte próbą zgłosili, że przedsiębiorstwo Metinvest Trametal Spa („Trametal”) nie powinno być objęte próbą, jako że nie jest to zintegrowana walcownia, lecz raczej podmiot zajmujący się walcowaniem wtórnym płyt nabywanych od przedsiębiorstwa powiązanego na Ukrainie, a tym samym rzekomo nie jest ono reprezentatywne dla przemysłu unijnego.
- (15) Przemysł unijny obejmuje zarówno zintegrowane walcownie, jak i podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym, a do skarżących należą oba te rodzaje producentów unijnych. Znaczna większość blach grubych produkowanych przez przemysł unijny jest jednak wytwarzana w zintegrowanych walcowniach.
- (16) Komisja ustaliła ponadto, że Trametal pozyskuje płyty, będące głównym materiałem produkcyjnym, generującym około 70 % całkowitych kosztów, od swojego przedsiębiorstwa powiązanego na Ukrainie. W związku z tym w szczególności wskaźniki dotyczące kosztów i rentowności są bezpośrednio zależne od tej relacji, jak również wyników i szczególnej sytuacji powiązanego przedsiębiorstwa na Ukrainie, które dostarcza płyty.
- (17) Komisja zauważyła jednak, że sytuacja obydwu rodzajów producentów unijnych – zintegrowanych walcowni i podmiotów zajmujących się walcowaniem wtórnym – jest w pełni określona przez wskaźniki makroekonomiczne opisane w motywach 105-124.
- (18) Z przyczyn wymienionych w motywach 14-16 Komisja jednak wstępnie uznaje, że szczególna sytuacja, w jakiej znajduje się przedsiębiorstwo Trametal, nie jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego ani nie powinna mieć wpływu na wskaźniki mikroekonomiczne opisane w motywach 125-138.
- (19) Komisja uznała tę uwagę za uzasadnioną i – po przeanalizowaniu wstępnych dostępnych informacji dotyczących szkody – zastąpiła w próbie przedsiębiorstwo Trametal spółką Ilseburger Grobblech GmbH będącą drugim producentem unijnym pod względem wielkości sprzedaży w Unii w okresie objętym dochodzeniem, jak przedstawiono w motywie 28.

- (20) W dniu 7 marca 2016 r. Komisja przekazała zainteresowanym stronom notę, w której wyjaśniła przyczyny zmiany próby i wymieniła przedsiębiorstwa objęte zmienioną próbą. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag na temat ostatecznej próby.

1.4.2. Kontrola wrywkowa importerów

- (21) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (22) Sześciu importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Wybrano trzech z nich.

1.4.3. Kontrola wrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (23) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (24) Czternastu producentów eksportujących z ChRL przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech przedsiębiorstw na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, jaką to wielkość można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została zatwierdzona.

1.5. Indywidualne badanie

- (25) Siedmiu producentów eksportujących z ChRL zgłosiło, że chce złożyć wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Żaden z nich nie udzielił jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w związku z czym nie otrzymano żadnego wniosku o indywidualne badanie.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (26) Komisja rozesała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminach wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych, sześciu importerów niepowiązanych, dziesięciu użytkowników, grupy centrów usług stalowych, trzech objętych próbą producentów eksportujących w ChRL oraz dwóch producentów w różnych państwach analogicznych.

1.7. Wizyty weryfikacyjne

- (27) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

— stowarzyszenie:

— Eurofer, Bruksela, Belgia,

— producenci unijni:

— Aktiengesellschaft der Dillinger Hüttenwerke, Dillingen, Niemcy

— Ilsenburger Grobblech GmbH, Ilsenburg, Niemcy

— Tata Steel UK Ltd ⁽¹⁾, Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo

⁽¹⁾ W dniu 11 kwietnia 2016 r. przedsiębiorstwo Tata Steel sprzedało swoją część działalności Long Products Europe, obejmującą blachy grube, przedsiębiorstwu Greycbull Capital. W wyniku tego utworzono przedsiębiorstwo British Steel.

- producenci eksportujący w ChRL:
 - Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.,
 - Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd,
 - Wuyang Iron and Steel Co., Ltd oraz Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd;
- producent w państwie analogicznym:
 - Bluescope Steel Australia, Port Kembla, Australia.

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (28) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).
- (29) Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (30) Produktem objętym postępowaniem są płaskie wyroby ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej, obecnie objęte kodami CN ex 7208 51 20, ex 7208 51 91, ex 7208 51 98, ex 7208 52 91, ex 7208 90 20, ex 7208 90 80, 7225 40 40, ex 7225 40 60 i ex 7225 99 00 („blacha gruba”) i pochodzące z ChRL.
- (31) Blacha gruba jest wykorzystywana do produkcji maszyn budowlanych, sprzętu górniczego, maszyn do pozyskiwania drewna; zbiorników ciśnieniowych; rurociągów ropy naftowej i gazu; oraz w przemyśle stoczniowym, budowlanym oraz sektorze budowy mostów.

2.2. Produkt podobny

- (32) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe właściwości fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania:
 - a) produkt objęty postępowaniem;
 - b) produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Australii;
 - c) produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (33) Komisja wstępnie uznaje zatem, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (34) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że zakres produktu zdefiniowano zbyt szeroko. W szczególności twierdzi, że zakres produktu należy ograniczyć do tzw. standardowych blach grubych, a specjalistyczne blachy grube należy wykluczyć z definicji produktu. W celu poparcia swojego stwierdzenia opiera się głównie na dwóch argumentach.
- (35) Po pierwsze jest zdania, że informacje przedstawione przez skarżącego głównie dotyczą standardowych blach grubych, które stanowią większość przywozu z ChRL. Po drugie twierdzi, że zakres produktu jest szerszy niż definicja produktu podobnego określona w art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (36) Komisja zauważa w tym względzie, że na etapie skargi należy przedstawiać jedynie dowody wystarczające do potwierdzenia wystąpienia dumpingu, szkody lub związku przyczynowego. Na tym etapie nie jest zatem wymagane, aby przesyłać informacje dotyczące pełnego asortymentu produktów. Ograniczenie analizy do najczęściej sprzedawanych klas wywożonego produktu nie oznacza, że definicja produktu musi być ograniczona do tych rodzajów produktu.
- (37) Po drugie w art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego określono, że produkt podobny musi być identyczny z produktem objętym postępowaniem lub ściśle mu odpowiadający. To jednak nie odnosi się do definicji badanego produktu jako takiego. Różne rodzaje badanego produktu muszą jedynie mieć takie same podstawowe właściwości, co ma miejsce w tym przypadku, jak opisano w motywie 32.
- (38) Parametry, które rzekomo odróżniają specjalistyczne blachy grube od standardowych blach grubych, obejmują skład chemiczny, właściwości mechaniczne/technologiczne, warunki dostawy, grubość oraz certyfikację i inspekcje na potrzeby stoczniowe.
- (39) Oprócz grubości żaden z tych parametrów nie dotyczy podstawowych właściwości produktu. Strona twierdzi, że wszystkie produkty o grubości większej niż 50,8 mm należy wykluczyć z zakresu produktu. Jedyne argumenty przedstawione przez stronę na poparcie tej tezy to fakt, że skarga rzekomo dotyczy jedynie blach grubych o grubości poniżej 50,8 mm, jako że dowody *prima facie* przedstawione w jednym z załączników do skargi dotyczącym obliczenia dumpingu są ograniczone do takich produktów.
- (40) Jasne jest jednak, że zakres produktu określony w skardze obejmuje również produkty o grubości powyżej 50,8 mm, jako że w definicji produktu nie określono górnego limitu grubości. Jak stwierdzono powyżej, sam fakt, że dowody *prima facie* dotyczące dumpingu obejmują jedynie najczęściej wywożone rodzaje produktu, nie oznacza, że definicja produktu jest ograniczona do tych rodzajów.
- (41) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że definicja produktu pozostanie niezmieniona.

3. DUMPING

3.1. Wartość normalna

3.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (42) Jak określono w art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jeżeli producent eksportujący spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) i tym samym przyznany mu zostaje MET, Komisja określa wartość normalną dla tego przedsiębiorstwa zgodnie z art. 2 ust. 1-6.
- (43) Komisja przesłała formularz wniosku o MET do wszystkich objętych próbą producentów eksportujących, aby mogli oni ubiegać się o przyznanie MET. Żaden z nich nie odesłał formularza, a tym samym żadnemu przedsiębiorstwu nie można było przyznać MET.

3.1.2. Państwo analogiczne

- (44) Wartość normalna została zatem określona na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, jak określono w art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W tym celu należało dokonać wyboru państwa analogicznego.
- (45) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że zamierza wykorzystać Stany Zjednoczone Ameryki jako państwo analogiczne, i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (46) Kwestionariusze wysłano do wszystkich znanych producentów blach grubych w państwach wymienionych w motywie 8 i otrzymano dwie odpowiedzi: jedną od producenta w Australii i jedną od producenta w Stanach Zjednoczonych Ameryki.
- (47) Odpowiedź producenta ze Stanów Zjednoczonych Ameryki zawiera dowody potwierdzające występowanie produkcji i sprzedaży na rynku krajowym USA.
- (48) W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu producent z USA powiadomił Komisję, że stawka normalnego cła w USA na przywóz blach grubych wynosi zero. Obowiązują cła antydumpingowe w odniesieniu do przywozu z ChRL oraz zarówno cła antydumpingowe, jak i cła antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu z Indii, Indonezji i Republiki Korei.

- (49) Na rynku krajowym w USA działa 7 producentów amerykańskich, a udział rynkowy przywozu z Korei, Niemiec, Francji i Kanady wynosi 20 %.
- (50) Odpowiedź producenta z Australii zawiera dowody potwierdzające występowanie produkcji i sprzedaży na australijskim rynku krajowym oraz fakt, że jest to jedyny producent w Australii. Przywóz do Australii stanowi jednak 35 % udziału w rynku. Cła antydumpingowe obowiązują wobec przywozu z ChRL, Indonezji, Japonii, Republiki Korei i Tajwanu, lecz są one niskie, a w przypadku niektórych przedsiębiorstw ich stawka wynosi zero.
- (51) Australijski rynek krajowy można uznać za bardziej konkurencyjny, ponieważ przywóz stanowi większą część rynku, a cła na przywóz są niższe.
- (52) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że Australia jest odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Wartość normalna

- (53) Informacje otrzymane od współpracującego producenta z państwa analogicznego posłużyły jako podstawa do ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (54) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej współpracującego producenta w państwie analogicznym jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (55) Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego przez producenta z państwa analogicznego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii każdego objętego próbą producenta eksportującego w ChRL w okresie objętym dochodzeniem.
- (56) Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym w państwie analogicznym dokonana przez współpracującego producenta była reprezentatywna.
- (57) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii przez objętych próbą producentów eksportujących.
- (58) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez producenta w państwie analogicznym na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który był identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii przez każdego objętego próbą producenta eksportującego w ChRL, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii, dokonywanej przez każdego objętego próbą producenta eksportującego w ChRL.
- (60) Komisja stwierdziła, że niektóre rodzaje produktów były reprezentatywne na tej podstawie, lecz inne nie, albo ze względu na występowanie jedynie niewielkiej ilości produktu albo ze względu na fakt, że wywożony rodzaj produktu nie był sprzedawany na rynku krajowym przez producenta z państwa analogicznego.
- (61) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (62) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - 2) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.

- (63) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego typu produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (64) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- 1) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - 2) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (65) Jeżeli producent z państwa analogicznego nie sprzedał danego rodzaju produktu w reprezentatywnych ilościach lub nie sprzedawał go w ogóle lub całkowita sprzedaż przyniosła straty na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (66) Dla każdego rodzaju produktu, który nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym każdym rodzajem tego produktu na rynku krajowym do średniego kosztu produkcji tego produktu.
- (67) W przypadku rodzajów produktów w ogóle niesprzedawanych lub jeżeli sprzedaż na rynku krajowym przyniosła straty, wartość normalną ustalano przez dodanie średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym na rynku krajowym do średniego kosztu produkcji każdego rodzaju produktu.
- (68) W przypadku, gdy dany rodzaj produktu nie był w ogóle sprzedawany na rynku w państwie analogicznym, koszt produkcji ustalono na podstawie kosztu tańszego rodzaju produktu, najbardziej zbliżonego cenowo do badanego rodzaju produktu.

3.2. Cena eksportowa

- (69) Cenę eksportową sprawdzono w przypadku każdego objętego próbą producenta eksportującego w trakcie wizyty weryfikacyjnej. Jeżeli wywozu do Unii dokonywano do pierwszego niepowiązanego klienta bezpośrednio lub za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Jeden z objętych próbą producentów eksportujących dokonywał wywozu blach grubych za pośrednictwem importera powiązanego w Unii. Cena eksportowa tej sprzedaży została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Porównanie

- (71) Komisja porównała wartość normalną stosowaną przez producenta z państwa analogicznego i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (72) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów związanych z transportem, kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, podatków pośrednich, prowizji, kosztów kredytu i opłat bankowych.
- (73) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących, którzy dokonywali sprzedaży do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych pełniących funkcję podobną do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji, dokonano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.

3.4. Marginesy dumpingu

- (74) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (75) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem:

Tabela 1

Marginesy dumpingu, próba

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	120,1 %
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0 %
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd oraz Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6 %

- (76) W odniesieniu do współpracujących nieobjętych próbą producentów eksportujących Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu stosowanego przez producentów eksportujących objętych próbą, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono na 125,5 %.
- (78) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (79) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła poziom współpracy ze strony producentów eksportujących w ChRL. Poziom współpracy opiera się na wielkości wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażonej jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z ChRL do Unii.
- (80) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił około 87 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć margines dumpingu w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw na poziomie przedsiębiorstwa objętego próbą, które miało najwyższy margines dumpingu.
- (81) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 2

Marginesy dumpingu, wszystkie

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	120,1 %
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0 %
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd oraz Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6 %
Pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	125,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	127,6 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (82) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 30 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (83) 26 z nich współpracowało w kwestii doboru próby. Ci współpracujący producenci z Unii reprezentują około 94 % całkowitej produkcji produktu podobnego przez przemysł unijny i całkowitej sprzedaży tego produktu przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem.
- (84) Całkowita produkcja unijna produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem wynosi około 10,3 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu unijnego, takich jak skargi, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez objętych próbą producentów unijnych oraz zweryfikowane uwagi przesłane przez Eurofer.
- (85) Jak wskazano w motywie 1, do próby wybrano trzech producentów unijnych, reprezentujących 28,5 % całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego i całkowitej wielkości produkcji unijnej produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (86) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu i zweryfikowanych danych dotyczących sprzedaży przekazanych przez przemysł unijny.
- (87) Konsumpcja blach grubych w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Konsumpcja w Unii (w mln ton)

	2012	2013	2014	OD (2015)
Konsumpcja w UE ogółem (w mln ton)	8 991 777	8 423 747	8 820 363	9 467 177
Wskaźnik (2012 = 100)	100	94	98	105

Źródło: Eurostat, zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (88) Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym o 5 %. Z analizy według lat wynika, że w latach 2012-2013 nastąpił początkowy spadek o 6 %, a następnie w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem poziom konsumpcji zwiększył się o 11 punktów procentowych lub o ponad 1 mln ton.
- (89) Produkcja na wewnętrzne potrzeby producentów unijnych jest nieznaczna, ponieważ stanowi mniej niż 0,5 % konsumpcji unijnej w okresie badanym. Wskaźniki szkody oceniono zatem w odniesieniu do całego rynku unijnego, uwzględniając produkcję przeznaczoną na potrzeby wewnętrzne producentów unijnych.

4.3. Wielkość przywozu i jego udział w rynku

- (90) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został następnie określony przez porównanie wielkości przywozu z unijną konsumpcją, jak przedstawiono w tabeli 3 znajdującej się w motywie 87.

- (91) Przywóz blach grubych do Unii kształtował się następująco:

Tabela 4

Wielkość przywozu (w mln ton) i udział w rynku

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość przywozu z ChRL (w mln ton)	410 583	343 545	693 117	1 359 143
Wskaźnik (2012 = 100)	100	84	169	331
Udział ChRL w rynku	4,6 %	4,1 %	7,9 %	14,4 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	172	314

Źródło: Eurostat, zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (92) Wielkość przywozu z ChRL do Unii wzrosła w okresie badanym o 231 %. Po spadku o 16 % w latach 2012-2013 przywóz z ChRL znacznie wzrósł w 2014 r., tj. o 85 punktów procentowych, a w okresie objętym dochodzeniem zwiększył się o kolejne 162 punkty procentowe.
- (93) Początkowy spadek wywozu z ChRL w latach 2012-2013 spowodowany był spadkiem konsumpcji na rynku unijnym, co przedstawiono w tabeli 3 znajdującej się w motywie 87. Po 2013 r. odnotowano dynamiczne przyspieszenie na rynku unijnym, który wzrósł o ponad 1 mln ton między 2013 r. i okresem objętym dochodzeniem. Ten wzrost został niemal całkowicie wchłonięty przez przywóz z ChRL, który w tym okresie również zwiększył się o ponad 1 mln ton.
- (94) Równocześnie udział w rynku unijnym przywozu z ChRL zwiększył się ponad trzykrotnie – z 4,6 % w 2012 r. do 14,4 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.3.1. *Ceny produktów przywożonych z ChRL oraz podcięcie cenowe*

- (95) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu blach grubych do Unii z ChRL kształtowała się następująco:

Tabela 5

Ceny importowe (EUR/t)

	2012	2013	2014	OD (2015)
Ceny importowe produktów z ChRL	647	539	488	460
Wskaźnik (2012 = 100)	100	83	75	71

Źródło: dane Eurostatu.

- (96) Średnie ceny importowe z ChRL zmniejszyły się w okresie badanym o 29 %. Odnotowano stały spadek z 647 EUR/t w 2012 r. do 460 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem.
- (97) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez trzech objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - 2) odnośnych średnich ważonych cen CIF na granicy Unii w odniesieniu do przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez trzech objętych próbą producentów z ChRL na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

- (98) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów trzech producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (99) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL powodował podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 29 %.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (100) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (101) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody.
- (102) Komisja dokonała oceny wskaźników makroekonomicznych (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, koszt pracy, wzrost, wydajność i wielkość marginesów dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu) na poziomie całego przemysłu unijnego. Ocenę oparto na informacjach przedstawionych przez skarżącego i producentów unijnych oraz na dostępnych oficjalnych statystykach (Eurostatu). Dane makroekonomiczne dotyczące wszystkich producentów unijnych.
- (103) Komisja dokonała oceny wskaźników mikroekonomicznych (średnich jednostkowych cen sprzedaży, kosztu jednostkowego, zapasów, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji oraz zdolności do pozyskiwania kapitału) na podstawie danych zawartych w należycie zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłanych przez producentów objętych próbą oraz dostępnych oficjalnych statystyk (Eurostat). Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą.
- (104) Komisja zauważa, że jeden producent unijny objęty próbą zawiesił produkcję blach grubych w grudniu 2015 r. To zawieszenie nie ma żadnego wpływu na wskaźniki szkody, ponieważ miało miejsce na samym końcu okresu objętego dochodzeniem, a tym samym oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (105) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość produkcji (w tonach)	11 795 082	10 352 766	10 911 713	10 345 121
Wskaźnik (2012 = 100)	100	88	93	88
Moce produkcyjne (w tonach)	16 972 100	16 410 487	16 646 634	16 618 427
Wskaźnik (2012 = 100)	100	97	98	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	69 %	63 %	66 %	62 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	94	90

Źródło: zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (106) Wielkość produkcji przemysłu unijnego w okresie badanym spadła o 12 %. Po spadku o 12 % w latach 2012-2013 wielkość produkcji nieznacznie wzrosła w 2014 r. – o 5 punktów procentowych, a następnie znowu spadła w 2015 r. o 5 punktów procentowych, powracając do poziomu z 2013 r.
- (107) Początkowy spadek wielkości produkcji w latach 2012-2013 spowodowany był spadkiem konsumpcji na rynku unijnym, co przedstawiono w tabeli 3 znajdującej się w motywie 87. Przemysł unijny nie był jednak w stanie odnieść korzyści z odnotowanego następnie wzrostu konsumpcji między 2013 r. i okresem objętym dochodzeniem. Choć konsumpcja wzrosła o 11 % lub o ponad 1 mln ton, odnotowano jedynie nieznaczny, czasowy wzrost produkcji przemysłu unijnego w 2014 r., a następnie produkcja ta spadła do niskiego poziomu z 2013 r. w okresie objętym dochodzeniem.
- (108) Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych przemysłu unijnego dotyczyły zdolności technicznej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji.
- (109) Na tej podstawie w okresie badanym moce produkcyjne nieznacznie spadły o 2 % na rynku, który wzrósł o 6 % w tym samym okresie.
- (110) Jako że spadek wielkości produkcji jest większy niż spadek mocy produkcyjnych, wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego spadło o 10 % w okresie badanym.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (111) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	7 518 049	6 972 140	6 873 967	6 954 688
Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	91	93
Udział przemysłu unijnego w rynku	83,6 %	82,8 %	77,9 %	73,5 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	93	88

Źródło: zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (112) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła w okresie badanym o 7 %. Po spadku o 7 % w latach 2012-2013, a następnie kolejnym spadku w 2014 r. o 2 punkty procentowe wielkość sprzedaży wzrosła nieznacznie o 2 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem.
- (113) Podobnie jak w przypadku wielkości produkcji początkowy spadek wielkości sprzedaży w latach 2012-2013 był spowodowany zmniejszającą się konsumpcją na rynku unijnym, co wyjaśniono w motywie 87. Przemysł unijny nie był jednak w stanie odnieść korzyści z odnotowanego następnie wzrostu konsumpcji między 2013 r. i okresem objętym dochodzeniem. Konsumpcja w Unii wzrosła wprawdzie o ponad 1 mln ton, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego pozostawała jednak na niskim poziomie z 2013 r.
- (114) Ze względu na fakt, że wielkość sprzedaży spadła o 7 % na rynku, który wzrósł o 5 %, udział w rynku przemysłu unijnego spadł o 12 % w okresie badanym.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (115) Zatrudnienie i wydajność przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	OD (2015)
Liczba pracowników (zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy/ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC))	22 622	20 920	19 688	18 722
Wskaźnik (2012 = 100)	100	92	87	83
Wydajność (tona/EPC)	521	495	554	553
Wskaźnik (2012 = 100)	100	95	106	106

Źródło: zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (116) W okresie badanym poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym został zmniejszony o 17 %. Ten spadek wynika z dwóch przyczyn:
- ograniczenia wielkości produkcji o 12 % spowodowanego zwiększeniem ilości przywozu po cenach dumpingowych z ChRL;
 - wysiłków przemysłu unijnego w celu zmniejszenia kosztów produkcji oraz osiągnięcia wydajności w świetle zwiększającej się konkurencji ze strony przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Ten przyrost wydajności przyczynił się do zwiększenia produktywności o 6 %.
- (117) Komisja zauważa, że konsumpcja na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 5 %. Przy braku zwiększającego się przywozu po cenach dumpingowych z ChRL przemysł unijny byłby zatem w stanie utrzymać poziom zatrudnienia, jako że przyrost wydajności zostałby wchłonięty przez zwiększający się popyt.

4.4.2.4. Koszty pracy

- (118) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na EPC (ekwiwalent pełnego czasu pracy)

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnie koszty pracy na EPC (w EUR)	49 257	51 594	51 589	55 542
Wskaźnik (2012 = 100)	100	105	105	113

Źródło: zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (119) Ze względu na znaczne ograniczenia siły roboczej, jak przedstawiono w motywie 115, średni koszt pracy na pracownika wzrósł o 13 % w okresie badanym. W rzeczywistości, mimo że zwiększenie kosztu pracy częściowo jest związane z obowiązkowym podwyższeniem płacy wynikającym z postanowień układu zbiorowego pracy, wynika ono głównie z kosztu ograniczenia siły roboczej i godzin pracy. Takie koszty obejmują wypłatę odpraw oraz wyższe koszty ponoszone w przypadku pracy w niepełnym wymiarze czasu ze względu na spadek produkcji wynikający ze stale zwiększającej się ilości towarów przywożonych po cenach dumpingowych.

4.4.2.5. Wzrost

- (120) Konsumpcja w Unii początkowo spadła o 6 % lub niemal 600 000 ton w okresie od 2012 r. do 2013 r. Ten początkowy spadek negatywnie wpłynął na ilość sprzedaży i produkcji przemysłu unijnego.
- (121) Między 2013 r. i okresem objętym dochodzeniem sytuacja była odmienna. Konsumpcja w Unii doświadczyła dynamicznego wzrostu o 11 punktów procentowych lub ponad 1 mln ton. Przemysł unijny nie mógł jednak odnosić korzyści z tego wzrostu. Wielkość produkcji i sprzedaży pozostała w rzeczywistości na niskim poziomie z 2013 r. Wzrost rynku unijnego został w całości wchłonięty przez zwiększający się przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL, który również zwiększył się o ponad 1 mln ton między 2013 r. i okresem objętym dochodzeniem, jak przedstawiono w motywie 91.

4.4.2.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (122) Margines dumpingu wszystkich producentów eksportujących z ChRL przekraczał 100 %. Wpływ wielkości tych bardzo wysokich marginesów dumpingu na przemysł unijny był poważny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL.
- (123) W 2000 r. Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów walcowanych na gorąco ze stali niestopowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii i Rumunii. Te środki obejmowały zakres produktu podobny do zakresu produktu badanego w niniejszym dochodzeniu. Środki te wygasły z dniem 11 sierpnia 2005 r.
- (124) Jak wskazano w motywie 221, przemysł unijny osiągnął rentowność przekraczającą wartość docelową. W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że sytuacja przemysłu unijnego po wcześniejszym dumpingu poprawiła się.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (125) Średnie ważone ceny sprzedaży do klientów niepowiązanych w Unii i jednostkowe koszty produkcji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Ceny sprzedaży w Unii

	2012	2013	2014	OD (2015)
Cena sprzedaży (EUR/t)	821	691	658	617
Wskaźnik (2012 = 100)	100	84	80	75
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	836	784	705	680
Wskaźnik (2012 = 100)	100	94	84	81

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (126) W okresie badanym średnie ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych nieustannie spadały, łącznie o 25 %, natomiast w przypadku średniego kosztu jednostkowego produkcji odnotowano łączny spadek o 19 %. Ceny sprzedaży spadały szybciej i średnio stale były niższe niż jednostkowy koszt produkcji.
- (127) Aby ograniczyć stratę udziału w rynku, producenci unijni musieli dostosować się do postępującego spadku cen i znacznie obniżyć swoje ceny sprzedaży. Spadek cen znacznie przekracza spadek kosztu produkcji, co głównie wynika ze spadku cen surowców w okresie badanym i przyrostów wydajności osiągniętych dzięki ograniczeniu wielkości siły roboczej, jak przedstawiono w motywie 115.

4.4.3.2. Zapasy

- (128) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2012	2013	2014	OD (2015)
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	224 600	228 325	246 532	282 631
Wskaźnik (2012 = 100)	100	102	110	126
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	9 %	10 %	10 %	12 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	109	111	135

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (129) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego trzech objętych próbą producentów unijnych nieustannie wzrastał w okresie badanym, łącznie o 26 %. Jednocześnie stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji również stale się zwiększał, łącznie o 35 %.
- (130) Główną przyczyną wzrostu zapasów był fakt, że mimo iż przemysł unijny próbował zapobiec spadkowi wielkości produkcji, jej spadek następował nawet szybciej, ponieważ przemysł unijny nie był w stanie odnieść żadnych korzyści ze wzrostu na rynku ze względu na rosnącą ilość przywozu po cenach dumpingowych.

4.4.3.3. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (131) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (132) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	OD (2015)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	1,6 %	- 12,2 %	- 4,4 %	- 10,4 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	- 773	- 280	- 658
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	52 449	- 109 945	19 964	- 66 035
Wskaźnik (2012 = 100)	100	- 210	38	- 126
Inwestycje (w tys. EUR)	209 128	224 431	170 108	143 420
Wskaźnik (2012 = 100)	100	107	81	69

	2012	2013	2014	OD (2015)
Zwrot z inwestycji	7,6 %	- 22,4 %	- 2,2 %	- 13,7 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	- 297	- 29	- 182

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (133) W badanym okresie rentowność zmniejszyła się o 758 %. Po odnotowaniu zysku w wysokości 1,6 % w 2012 r. producenci unijni objęci próbą odnosili straty w kolejnych latach.
- (134) Choć olbrzymie straty w 2013 r. w wysokości 12,2 % były spowodowane szczególnie niskim popytem w tym roku, znaczna presja cenowa i presja w zakresie ilości wywierana na przemysł unijny w wyniku zwiększania przywozu z ChRL między 2014 r. i okresem objętym dochodzeniem nie pozwoliły przemysłowi unijnemu na czerpanie korzyści z dynamicznego ożywienia konsumpcji w Unii, która to konsumpcja wzrosła o 11 punktów procentowych. Jak wskazano w motywie 93, ten wzrost został niemal całkowicie wchłonięty przez przywóz po cenach dumpingowych z ChRL.
- (135) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych spadły w okresie badanym o 226 %. Po spadku o 310 % w latach 2012-2013, który był spowodowany szczególnie niskim popytem w tym roku, przepływy pieniężne poprawiły się i wykazywały niewielką wartość dodatnią w 2014 r. Niemniej jednak ujemny trend utrzymywał się w okresie objętym dochodzeniem, kiedy ponownie przepływy pieniężne osiągnęły wyraźnie ujemny poziom.
- (136) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym zwrot z inwestycji zmniejszył się o 282 %. Po gwałtownym spadku o 397 % w latach 2012-2013, który był spowodowany szczególnie niskim popytem w tym roku, zwrot z inwestycji wzrósł nieco w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem, choć nadal pozostawał ujemny.
- (137) W związku z tym w okresie badanym poziom inwestycji w przemyśle unijnym został zmniejszony o 31 %. Po zwiększeniu inwestycji o 7 % w latach 2012-2013 przemysł unijny był zmuszony do ich ograniczenia w 2014 r. o 26 punktów procentowych, a w okresie objętym dochodzeniem – o dalszych 12 punktów procentowych. Jak przedstawiono w tabeli 6 znajdującej się w motywie 105, tych inwestycji nie wykorzystano na zwiększenie zdolności produkcyjnych.
- (138) Straty poniesione w okresie badanym wpłynęły negatywnie na zdolność do pozyskiwania kapitału, co ostatecznie doprowadziło do zamknięcia działalności przez jednego z producentów unijnych objętych próbą.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (139) W okresie badanym można rozróżnić dwa okresy: lata 2012-2013 oraz okres od 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.
- (140) Początkowo, w latach 2012-2013, konsumpcja w Unii znacznie się zmniejszyła, tj. o 6 %. Spadek konsumpcji wywarł negatywny wpływ na szereg wskaźników szkody, takich jak wielkość i ceny sprzedaży, produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych, zatrudnienie, wydajność, rentowność, przepływy środków pieniężnych oraz zwrot z inwestycji.
- (141) W związku z tym w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem odnotowano dynamiczny wzrost konsumpcji w Unii o 11 punktów procentowych lub ponad 1 mln ton. Przemysł unijny nie mógł jednak odnosić korzyści z tego wzrostu, który został w całości wchłonięty przez zwiększającą się ilość przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.
- (142) W kontekście zwiększenia konsumpcji w Unii przemysł unijny rzeczywiście nie zdołał zwiększyć wielkości sprzedaży ani wielkości produkcji, a wykorzystanie mocy produkcyjnych wręcz nieco spadło na rynku, który wykazywał wzrost.
- (143) Próby utrzymania dotychczasowego poziomu produkcji doprowadziły do zwiększenia zapasów o 24 punkty procentowe. Przemysł unijny utracił również udział w rynku w wysokości 9,3 punktów procentowych na rzecz przywozu z ChRL, który w tym samym czasie zwiększył swój udział w rynku o 10,3 punktów procentowych. Jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 9 punktów procentowych, a koszt produkcji – o 13.

- (144) Spowodowało to nieznaczną poprawę wskaźników finansowych takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych oraz zwrot z inwestycji, które jednak w przeważającej większości utrzymywały się na ujemnym poziomie w całym tym okresie. Zatrudnienie spadło o 9 punktów procentowych, lecz przemysł unijny zdołał zwiększyć wydajność o 11 punktów procentowych. Ponadto przemysł unijny musiał ograniczyć inwestycje o 38 punktów procentowych, ponieważ rentowność i zwrot z inwestycji nieustannie utrzymywały się na ujemnym poziomie.
- (145) Ogólnie przemysł unijny jako całość ograniczył produkcję i podjął rzeczywiste działania mające zwiększyć wydajność przez ograniczenie wielkości siły roboczej i mocy produkcyjnych, a ponadto zdołał znacznie ograniczyć koszty produkcji.
- (146) Mimo iż przemysł unijny podjął te działania w okresie badanym w celu poprawy jego ogólnej wydajności, jego sytuacja gospodarcza i finansowa znacznie się pogorszyła, ponieważ od 2013 r. straty zaczęły się kumulować.
- (147) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (148) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktów z ChRL po cenach dumpingowych spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego.
- (149) Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z ChRL, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują: ostrą konkurencję spowodowaną trudnościami dotyczącymi popytu na rynku unijnym, niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, przywóz z pozostałych państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych i konkurencję między pionowo zintegrowanymi producentami i podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (150) Ceny sprzedaży stosowane przez producentów eksportujących z ChRL spadły o 25 % z 647 EUR/t w 2012 r. do 460 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Stale obniżając swoje jednostkowe ceny sprzedaży w okresie badanym, producenci z ChRL zdołali znacznie zwiększyć swój udział w rynku z poziomu 4,6 % w 2012 r. do poziomu 14,4 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (151) Choć spadek popytu spowodowany kryzysem finansowym odbił się niekorzystnie na wynikach przemysłu unijnego w latach 2012-2013, późniejszy praktycznie nieprzerwany wzrost przywozu z ChRL po cenach znacznie zaniżonych wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego.
- (152) Podczas gdy przemysł unijny zmniejszał koszty poprzez obniżanie poziomu zatrudnienia i korzystanie ze spadku cen surowców, przywóz towarów po cenach dumpingowych stale się zwiększał, zmuszając przemysł unijny do jeszcze większego obniżenia cen sprzedaży, aby ograniczyć straty w udziale w rynku, aczkolwiek stało się tak kosztem rentowności.
- (153) Ponadto, mimo iż rentowność przemysłu unijnego nieznacznie poprawiła się dzięki ograniczeniu strat w 2014 r., wielkość przywozu nadal się zwiększała, a ceny spadły jeszcze bardziej w okresie objętym dochodzeniem, co przełożyło się na dalszy spadek cen i rentowności przemysłu unijnego.
- (154) Ponadto stopniowe spowalnianie gospodarki oraz bardzo znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu stalowego w ChRL zmusiły producentów stali do przekierowania wypracowywanej nadwyżki produkcyjnej na rynki wywozowe⁽¹⁾, przy czym rynek unijny stanowił jedno z atrakcyjniejszych miejsc przeznaczenia wywozu.

⁽¹⁾ Zob. np. komunikat Komisji „Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie” (COM(2016) 155 final z 16.3.2016).

- (155) Ponadto wiele innych rynków wywozowych tradycyjnie uznawanych za istotne zastosowało środki przeciwko wyrobom ze stali z ChRL, obejmującym blachy grube, lub rozważa możliwość zastosowania takich środków⁽¹⁾, ponieważ nieuczciwy przywóz tych wyrobów skutkuje sztucznym obniżeniem ich ceny, prowadząc do zakłócenia konkurencji.
- (156) Z uwagi na coraz częstsze korzystanie ze środków ochrony handlu na całym świecie rynek unijny stał się jednym z najbardziej atrakcyjnych miejsc przeznaczenia dla towarów przywożonych z ChRL po cenach dumpingowych, ze szkodą dla przemysłu unijnego.
- (157) Wniosek ten znajduje potwierdzenie w najnowszych danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu, z których wynika, że wielkość przywozu z ChRL zwiększyła się jeszcze bardziej od zakończenia okresu objętego dochodzeniem. Wielkość przywozu w okresie od marca do maja 2016 r. zwiększyła się w przybliżeniu o 15 % w porównaniu z wielkością przywozu w okresie objętym dochodzeniem, natomiast średnie ceny tego przywozu nieustannie spadały, łącznie o około 30 %.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Ostra konkurencja spowodowana problemami z popytem na rynku unijnym

- (158) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny nie jest spowodowana przywozem z ChRL, lecz problemami z popytem na rynku unijnym. Twierdziła ona, że chociaż popyt w Unii zwiększył się w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem, w 2012 r. był on o 32 % niższy od najwyższego poziomu, odnotowanego w 2007 r., a w 2014 r. wartość popytu była o 17 % niższa od rzekomo „normalnego” poziomu z 2004 r.
- (159) Słaby popyt rzekomo spowodował ostrą konkurencję ze względu na niewielkie potrzeby rynku, co doprowadziło do powstania wysokiej presji na unijne ceny sprzedaży.
- (160) Ta ostra konkurencja spowodowana rzekomymi problemami z popytem nie wpłynęła jednak negatywnie na zdolność eksporterów z ChRL do sprzedawania coraz większych ilości blach grubych po cenach dumpingowych na rynku unijnym, co z kolei doprowadziło do zwiększenia udziału w rynku tych eksporterów z 4,6 % do 14,4 %. Ponadto spowodowało to niemal dokładnie odpowiadającą temu zwiększeniu utratę udziału w rynku przez przemysł unijny oraz znaczną presję cenową na przemysł unijny, przez co jego rentowność osiągnęła poziom ujemny.
- (161) Problemy z popytem miały wprawdzie na początku znaczny negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego w 2013 r., lecz główną przyczyną powstania ostrej konkurencji na rynku unijnym, w szczególności w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem, jest przywóz po cenach dumpingowych z ChRL.
- (162) W 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem przemysł unijny mógł w rzeczywistości odnieść korzyści z ożywienia na rynku. Tak się jednak nie stało ze względu na znaczne zwiększenie przywozu z ChRL, który wzrósł ponad trzykrotnie w ciągu tych dwóch lat i osiągnął znaczny udział w rynku, ze szkodą dla przemysłu unijnego.
- (163) Komisja stwierdza zatem, że problemy z popytem na rynku unijnym nie stanowią źródła szkody poniesionej przez przemysł unijny i nie powodują zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.2. Niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przez producentów unijnych

- (164) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny jest również spowodowana niskim wykorzystaniem mocy produkcyjnych wynikającym ze znacznych nadwyżek mocy produkcyjnych producentów unijnych. Twierdzi ona, że już w 2012 r., kiedy przywóz z ChRL znajdował się na stosunkowo niskim poziomie, wykorzystanie mocy produkcyjnych było bardzo niskie, a przemysł unijny odpowiednio nie ograniczył swoich mocy produkcyjnych.
- (165) Następnie jednak popyt w Unii znacznie wzrósł, w szczególności w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem, kiedy to przekroczył poziom popytu z 2012 r. o 6 %. Przy braku znacznie rosnącej ilości przywozu po cenach dumpingowych z ChRL ten wzrastający popyt doprowadziłby do zwiększenia wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, tym bardziej że producenci zmniejszyli swoje moce produkcyjne o 2 %, kiedy rynek wykazywał wzrost.

⁽¹⁾ Do państw trzecich stosujących środki ochrony handlu przeciwko blachom grubym z ChRL należy Australia, Brazylia, Kanada, Indonezja, Malezja, Meksyk, Tajlandia i USA.

- (166) Komisja stwierdza zatem, że niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, w szczególności w 2014 r. i okresie objętym dochodzeniem, jest głównie spowodowane znacznie zwiększającą się ilością przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.

5.2.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (167) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Eurostatu. Poza ChRL przywóz pochodził głównie z Ukrainy i Rosji. Udział przywozu w rynku został określony przez porównanie wielkości przywozu z unijną konsumpcją, jak przedstawiono w tabeli 3 w motywie 87.
- (168) Wielkość przywozu do Unii z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 13

Wielkość przywozu z państw trzecich (w mln ton) i udział w rynku

		2012	2013	2014	OD (2015)
Ukraina	Wielkość przywozu	421 553	600 896	713 189	583 132
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	143	169	138
	Udział w rynku	4,7 %	7,1 %	8,1 %	6,2 %
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	152	172	131
	Średnia cena	574	477	470	451
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	83	82	79
Rosja	Wielkość przywozu (w mln ton)	148 594	158 883	196 207	222 999
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	107	132	150
	Udział w rynku	1,7 %	1,9 %	2,2 %	2,4 %
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	114	135	143
	Średnia cena	513	461	446	412
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	87	80
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem ChRL	Wielkość przywozu (w mln ton)	1 063 146	1 108 062	1 253 278	1 153 345
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	118	108
	Udział w rynku	11,8 %	13,2 %	14,2 %	12,2 %
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	111	120	103
	Średnia cena	621	516	505	505
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	83	81	81

Źródło: dane Eurostatu.

- (169) Udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich pozostawał stosunkowo stabilny w okresie badanym, natomiast przywóz z ChRL wzrósł o 214 %.

- (170) Ponadto udział w rynku Ukrainy i Rosji jedynie nieznacznie wzrósł w okresie badanym. W przypadku Ukrainy udział w rynku zwiększył się z 4,7 % do 6,2 %, a w przypadku Rosji – z 1,7 % do 2,4 %, a stało się tak wyłącznie kosztem państw importujących innych niż ChRL.
- (171) W kontekście zwiększenia konsumpcji w Unii o 5 % i zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego o 10 punktów procentowych w okresie badanym oznacza to, że przywóz z ChRL zwiększył udział w rynku wyłącznie kosztem przemysłu unijnego.
- (172) W wyniku tego przywóz z ChRL stanowi około 54 % całkowitego przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, przywóz z Ukrainy – około 23 %, a przywóz z Rosji – 9 %.
- (173) Średnia cena importowa z pozostałych państw trzecich spadała znacznie wolniej niż ceny importowe z ChRL. Zmniejszyły się bowiem o 19 %, natomiast ceny importowe z ChRL – o 29 %.
- (174) Mimo że ceny importowe z Ukrainy i Rosji znajdują się na poziomie średnio niższym niż ceny importowe z ChRL, spadały one w znacznie wolniejszym tempie niż ceny importowe z ChRL w okresie badanym. Poza tym cen nie można zawsze bezpośrednio porównać, ponieważ na średnią cenę mają wpływ różny asortyment produktów.
- (175) Ponadto wielkość przywozu w szczególności z Ukrainy i Rosji i ogólnie ze wszystkich pozostałych państw trzecich nie wzrosła tak znacznie jak przywóz z ChRL. Choć wielkość przywozu z ChRL wzrosła o niemal 1 mln ton w okresie badanym, wielkość przywozu z Ukrainy wzrosła jedynie o około 160 000 ton, z Rosji – o około 75 000 ton, a ze wszystkich pozostałych państw trzecich (w tym z Rosji i Ukrainy) – o około 90 000 ton.
- (176) Na podstawie powyższych informacji i ze względu na fakt, że wielkość przywozu z Ukrainy i Rosji jest o wiele niższa niż przywóz z ChRL, nie istnieją przesłanki wskazujące, że te dwa państwa spowodowały szkodę dla przemysłu unijnego.
- (177) Ceny przywozu ze wszystkich pozostałych państw trzecich (w tym z Rosji i Ukrainy) są średnio wyższe niż ceny przywozu z ChRL, a przywóz z państw trzecich jedynie nieznacznie zwiększył udział w rynku – o 1 punkt procentowy.
- (178) W związku z tym Komisja stwierdza, że przywóz blach grubych z państw trzecich nie stanowi źródła szkody poniesionej przez przemysł unijny i nie powoduje zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów z ChRL po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.4. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

- (179) Wielkość i średnie ceny wywozu przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 14

Wyniki wywozu

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość wywozu do niepowiązanych klientów (przemysł unijny)	1 881 932	1 361 279	1 825 628	1 548 156
Wskaźnik (2012 = 100)	100	72	97	82
Średnia cena wywozu (EUR/tona) (Producenci objęci próbą)	1 002	831	814	764
Wskaźnik (2012 = 100)	100	83	81	76

Źródło: zweryfikowane uwagi Eurofer i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (180) W okresie badanym wielkość wywozu do klientów niepowiązanych zmniejszyła się o 18 %. Po spadku w wysokości 28 % w latach 2012-2013 wielkość ta zwiększyła się o 25 punktów procentowych w 2014 r., a następnie ponownie spadła o 15 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem.
- (181) Jeżeli chodzi o poziom cen, w okresie badanym odnotowano ich znaczny spadek (- 24 %), co odpowiada spadkowi cen na rynku unijnym (- 25 %).
- (182) Ogólnie wyniki w zakresie wywozu odnotowane przez przemysł unijny w dużej mierze odzwierciedlają wyniki przemysłu unijnego osiągnięte na rynku unijnym. Rynek unijny ma jednak większe znaczenie dla przemysłu unijnego niż rynki eksportowe. W całym okresie badanym sprzedaż na rynku unijnym pozostawała około czterokrotnie większa niż sprzedaż eksportowa.
- (183) W związku z tym Komisja stwierdza, że ze względu na ograniczone znaczenie tej sprzedaży eksportowej wyniki w zakresie przywozu odnotowane przez przemysł unijny nie mogą zerwać związku przyczynowego między przywozem towarów z ChRL po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.2.5. Konkurencja między producentami unijnymi pionowo zintegrowanymi a podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym w Unii

- (184) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że marża zysku producentów unijnych pionowo zintegrowanych jest ograniczana przez niższe ceny, jakie stosują podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym w Unii, które rzekomo stosują ceny o 6-9 % niższe od cen producentów pionowo zintegrowanych.
- (185) Podmiot zajmujący się walcowaniem wtórnym to przedsiębiorstwo, które nie produkuje swoich własnych materiałów do produkcji, a mianowicie płyt stalowych. Wszyscy producenci unijni objęci próbą produkują swoje własne płyty stalowe i są tym samym producentami zintegrowanymi pionowo.
- (186) Komisja zauważa w tym względzie, że ceny dumpingowe przywozu z ChRL podcinały ceny przemysłu unijnego średnio o 29 % w okresie objętym dochodzeniem, jak stwierdzono w motywie 99. Na tej podstawie ceny dumpingowe przywozu z ChRL byłyby nadal co najmniej o 20 % niższe niż ceny stosowane przez podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym w Unii.
- (187) Ta sama strona twierdziła również, że ilość produktów wytwarzana przez podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym w Unii zmniejsza się, jako że wiele tych podmiotów jest zależnych od dostaw płyt stalowych z Ukrainy. Dostawy z Ukrainy zmniejszyły się jednak ze względu na braki w podaży w okresie badanym, a ten spadek podaży nie został zrekompensowany przez produkcję pozostałych producentów unijnych mimo niskiego wykorzystania ich mocy produkcyjnych.
- (188) W tym względzie strona nie przedstawiła dowodów, że producenci unijni nie byli zainteresowani dostawą tych dodatkowych ilości lub nie byli gotowi dokonywać takich dostaw. Jest zatem jasne, że szczególnie klienci wrażliwi na wahania cenowe stracili zainteresowanie produktami wytwarzanymi przez przemysł unijny na rzecz towarów przywożonych z ChRL i oferowanych po cenach dumpingowych, które są jeszcze niższe.
- (189) Komisja stwierdza zatem, że spadająca rentowność producentów unijnych zintegrowanych pionowo może być tylko w nieznacznym stopniu spowodowana zmniejszającą się ilością blach grubych wytwarzanych przez podmioty zajmujące się walcowaniem wtórnym w Unii i oferowanych po umiarkowanych cenach. Stwierdza również, że zmniejszająca się rentowność w dużej mierze wynika z przywozu po cenach dumpingowych – znacznie niższych od cen przemysłu unijnego – z ChRL, którego poziom znacznie wzrósł.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (190) Tymczasowo ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL.
- (191) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu produktu po cenach dumpingowych.
- (192) Ustalono, że inne stwierdzone czynniki takie jak ostra konkurencja spowodowana problemami z popytem, niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, przywóz z państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych, konkurencja między producentami zintegrowanymi pionowo i podmiotami zajmującymi się walcowaniem wtórnym nie zerwały związku przyczynowego, nawet jeśli uwzględniono by ich łączne skutki.

- (193) Czasowy spadek konsumpcji w 2013 r. mógł nieco się przyczynić do powstania szkody w tym roku, lecz przy braku stale wzrastającego przywozu po cenach dumpingowych, które nieustannie spadały, przemysł unijny mógłby odnosić korzyści ze wzrostu rynku w kolejnych latach. W szczególności wielkość sprzedaży powróciłaby do poprzedniego poziomu, ceny sprzedaży nie osiągnęłyby tak niskich poziomów, a rentowność poszczególnych podmiotów byłaby znacznie wyższa.
- (194) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie przerwały związku przyczynowego.

6. INTERES UNII

- (195) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (196) Przemysł unijny prowadzi działalność w 14 państwach członkowskich (Austria, Belgia, Republika Czeska, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska, Rumunia, Słowenia, Szwecja, Włochy oraz Zjednoczone Królestwo) i zatrudniał bezpośrednio około 20 000 pracowników w kontekście blach grubych w okresie badanym.
- (197) W toku dochodzenia współpracowało 26 producentów unijnych. Żaden ze znanych producentów nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej, na podstawie analizy wskaźników szkody stwierdzono, że pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł unijny, który doświadczył ponadto negatywnych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (198) Komisja oczekuje, że nałożenie tymczasowych cel antydumpingowych przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu nastąpi koniec spadku cen, a przemysł unijny będzie w stanie poprawić swoją sytuację. Pozwoliłoby to przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle.
- (199) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z ChRL towarów po cenach dumpingowych. Komisja przypomina, że większość wskaźników szkody wykazała negatywną tendencję w okresie badanym. W szczególności znacznemu pogorszeniu uległy wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi producentów unijnych objętych próbą, takie jak rentowność i zwrot z inwestycji.
- (200) Ważne jest zatem, aby przywrócić ceny do poziomu cen niedumpingowych lub przynajmniej niepowodujących szkody, aby wszyscy producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w warunkach sprawiedliwego handlu. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (201) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że wprowadzenie cel antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego. Każde wprowadzenie środków antydumpingowych umożliwiłoby przemysłowi unijnemu przezwyciężenie zidentyfikowanych skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (202) Jak przedstawiono w motywie 22, sześciu importerów współpracowało w dochodzeniu, a trzech z nich zostało włączonych do próby. Jeden z importerów objętych próbą popiera środki, natomiast dwóch pozostałych importerów objętych próbą sprzeciwia się wprowadzeniu środków. Pozostałych trzech importerów nieobjętych próbą nie wyraziło swojej opinii.
- (203) W toku dochodzenia wykazano, że wzrost cen wywołany wprowadzeniem środków nie będzie miał bezpośredniego wpływu na importerów niepowiązanych. Blachy grube stanowią 20 % lub mniej ich przywozu.

- (204) Ponadto większość importerów, w tym przemysł unijny, prowadzi handel towarami z różnych źródeł. Nie istnieją przesłanki, że po wprowadzeniu środków importerzy nie byłoby w stanie kontynuować obsługi swoich klientów.
- (205) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że wprowadzenie środków nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na interes importerów unijnych.

6.3. Interes użytkowników

- (206) Główne gałęzie przemysłu będące użytkownikiem końcowym blach grubych to przemysł produkcji maszyn budowlanych, sprzętu górniczego i sprzętu do pozyskiwania drewna; zbiorników ciśnieniowych; rurociągów ropy naftowej i gazu; przemysł stoczniowy, budowlany oraz sektor budowy mostów.
- (207) Siedmiu użytkowników i trzy przedsiębiorstwa handlowe/centra usług stalowych przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników. W czterech z tych odpowiedzi odnotowano jednak znaczne braki, a tylko w dwóch z nich wyrażono sprzeciw wobec wprowadzenia środków. Komisja nie może jednak traktować tych odpowiedzi jako reprezentatywnych z następujących przyczyn:
- respondenci, którzy udzielili odpowiedzi, stanowią jedynie 0,3 % konsumpcji w Unii.
 - Dwóch użytkowników, którzy wyrazili sprzeciw wobec wprowadzenia środków, nie prowadzi przywozu z ChRL, więc mogłoby jedynie pośrednio odczuć skutki wprowadzenia tych środków.
- (208) Komisja zauważa ponadto, że cła powinny przyczynić się do zapewnienia ciągłego bezpieczeństwa dostaw na rynku Unii. Bez ceł niektórzy unijni producenci być może musieliby zaprzestać produkcji lub ją ograniczyć i pozostawić wielu użytkowników unijnych z bardziej ograniczonymi źródłami dostaw.
- (209) Jeden z producentów objętych próbą rzeczywiście zawiesił produkcję blach grubych pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jak wskazano w motywie 104.
- (210) Ponadto poziom wprowadzonych środków zapewni równe warunki działania dla wszystkich producentów w Unii i państwach trzecich, co mogłoby pozwolić temu producentowi unijnemu na wznowienie produkcji blach grubych.
- (211) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że wprowadzenie środków nie wywarłoby nieproporcjonalnie negatywnego wpływu na użytkowników.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (212) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdza, że wprowadzenie środków przyczyniłoby się do odbudowania przemysłu unijnego i pozwoliło na realizację większej liczby inwestycji w celu lepszego wyposażenia na przyszłość producentów blach grubych w Unii i zwiększenia ich konkurencyjności.
- (213) Przemysł unijny przeszedł już znaczną restrukturyzację w (niedawnej) przeszłości. Bez ceł kolejni unijni producenci blach grubych być może musieliby zaprzestać produkcji blach grubych lub ją ograniczyć, zwolnić setki pracowników i pozostawić wielu użytkowników unijnych z ograniczonymi źródłami dostaw.
- (214) Wpływu środków na kilka innych stron w Unii, które się zgłosiły, nie można uznać za znaczący. Nic w dokumentach nie wskazuje na to, że potencjalny wpływ na inne zainteresowane strony, które się zgłosiły, może przewyższyć pozytywny wpływ środków na przemysł unijny. Oczekuje się, że użytkownicy końcowi i konsumenci skorzystają ze sprawiedliwego i konkurencyjnego rynku, w tym lokalnego źródła dostaw w pełni zdolnego do zaspokojenia ich potrzeb i żądań. Ceny nadal będą głównym wyznacznikiem, ale na uczciwych zasadach.
- (215) Komisja doszła do wniosku, że, ogólnie rzecz biorąc, na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie tymczasowych środków w odniesieniu do przywozu blach grubych pochodzących z ChRL nie leży w interesie Unii.

7. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (216) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (217) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę należności celnych niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (218) Szkada została usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów po cenach dumpingowych.
- (219) Aby ustalić wysokość zysku, który byłby możliwy do osiągnięcia w normalnych warunkach konkurencji, Komisja zwróciła się do producentów unijnych objętych próbą o przekazanie danych dotyczących rentowności w odniesieniu do produktu podobnego, sprzedawanego na rynku unijnym od 2006 r. do okresu objętego dochodzeniem. Wymagane informacje zostały przedłożone i należycie zweryfikowane.
- (220) Od 2013 r. do okresu objętego dochodzeniem rentowność przemysłu unijnego wykazywała wartości ujemne. Choć zysk w 2012 r. był nieznacznie dodatni i wyniósł 1,6 %, stwierdzono już znaczącą obecność przywozu po cenach dumpingowych z ChRL, a marża zysku kształtowała się na poziomie znacznie niższym niż w poprzednich latach.
- (221) W poprzedzającym roku 2011 odnotowano marżę zysku w wysokości 7,9 %, która była wyższa niż marże zysku z 2009 r. i 2010 r., kiedy to kryzys finansowy był najbardziej dotkliwy, lecz niższa niż marże w latach 2006-2008, tj. przed wybuchem kryzysu finansowego. Ponadto są to najnowsze dostępne dane wskazujące, że przywóz z ChRL do Unii nie był jeszcze dokonywany w znacznych ilościach. Komisja stwierdza zatem, że ta marża zysku reprezentuje zysk, który można osiągnąć w normalnych warunkach konkurencji.
- (222) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących objętych próbą producentów eksportujących w ChRL odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów przywozu i należności celnych, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (223) Poziom usuwający szkodę dla „innych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 76-80).

7.2. Środki tymczasowe

- (224) W odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (225) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło tymczasowe
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	120,1 %	73,1 %	73,1 %
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0 %	65,1 %	65,1 %

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło tymczasowe
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd oraz Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6 %	73,7 %	73,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	125,5 %	70,6 %	70,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	127,6 %	73,7 %	73,7 %

- (226) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń przedmiotowego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw.
- (227) Te stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce celnej stosowanej wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (228) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (229) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8. REJESTRACJA

- (230) Jak wspomniano w motywie 5, na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1357 Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.
- (231) Uczyniła to z myślą o ewentualnym zastosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Należy zaprzestać rejestracji przywozu. Na obecnym etapie nie można podjąć decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (232) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (233) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali niestopowej lub stopowej (z wyłączeniem stali nierdzewnej, stali krzemowej elektrotechnicznej, stali narzędziowej i stali szybko tnącej), walcowanych na gorąco, nieplaterowanych, niepokrytych ani niepowleczonych, nie w zwojach, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości 600 mm lub większej lub o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm, i o szerokości 2 050 mm lub większej, obecnie objętych kodami CN ex 7208 51 20, ex 7208 51 91, ex 7208 51 98, ex 7208 52 91, ex 7208 90 20, ex 7208 90 80, 7225 40 40, ex 7225 40 60 i ex 7225 99 00 (kody TARIC: 7208 51 20 10, 7208 51 91 10, 7208 51 98 10, 7208 52 91 10, 7208 90 20 10, 7208 90 80 20, 7225 40 60 10, 7225 99 00 30) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowa stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd.	73,1 %	C143
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	65,1 %	C144
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd oraz Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	73,7 %	C145
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	70,6 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	73,7 %	C999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają stosowne obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:

- zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
- przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
- złożyć wniosek o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1357.

2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do obrotu nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Nazwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Angang Steel Company Limited	Anshan, Liaoning	C150
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	Baotou, Mongolia Wewnętrzna	C151
Zhangjiagang Shajing Heavy Plate Co., Ltd.	Zhangjiagang, Jiangsu	C146
Jiangsu Tiangong Tools Company Limited	Danyang, Jiangsu	C155
Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd.	Jiangyin, Jiangsu	C147
Laiwu Steel Yinshan Section Co., Ltd.	Laiwu, Shandong	C154
Nanyang Hanye Special Steel Co., Ltd.	Xixia, Henan	C152
Qinhuangdao Shouqin Metal Materials Co., Ltd.	Qinhuangdao, Hebei	C153
Shandong Iron & Steel Co., Ltd., Jinan Company	Jinan, Shandong	C149
Wuhan Iron and Steel Co., Ltd.	Wuhan, Hubei	C156
Xinyu Iron & Steel Co., Ltd.	Xinyu, Jiangxi	C148